

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6CoP/16/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3714208910
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3714208910.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Bajzovej a členov senátu JUDr. Stanislavy Markovej a Mgr. Martiny Trnavskej v právnej veci navrhovateľky: Z. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. č. XXX, X. pod S., právne zastúpenej JUDr. Dušan Divko, advokát, spol. s r.o., Šoltésovej 346/1, Považská Bystrica, IČO: 36 860 654, proti odporcovi: N. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. č. XXX, X. pod S., právne zastúpenému JUDr. Annou Kubovičovou, AK Považská Bystrica, o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k maloletej Y. I., nar. XX.XX.XXXX, zastúpenej opatrovníkom Úrad práce sociálnych vecí a rodiny Považská Bystrica, pracovisko Púchov, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica, zo dňa 10. decembra 2014, č.k. 11P/129/2014-36, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, ktorou bola určená vyživovacia povinnosť odporcu k maloletemu dieťaťu na čas po rozvode **p o t v r d z u j e**.

Účastníci **n e m a j ú** právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa manželstvo účastníkov rozviedol a mal. dieťa z neho pochádzajúce na čas po rozvode zveril do osobnej starostlivosti matky, s tým, že táto ju bude vychovávať, zastupovať a spravovať jej majetok v bežných veciach. Otcovi určil súčasne povinnosť prispievať na výživu dieťaťa sumou 140,- Eur mesačne, ktoré je otec povinný poukazovať k rukám matky, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred. Tiež upravil styk otca s dieťaťom na čas po rozvode. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov **n e m á** právo na ich náhradu.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľka sa domáhala rozvodu manželstva s odporcom z dôvodu, že ich manželstvo je dlhodobo hlboko rozvrátené a prakticky už štyri roky spolu nežijú. Uviedla, že príčina rozvratu manželstva je na strane odporcu, ktorý si prostredníctvom internetovej komunikácie hľadá ženy a keď mu to vyčíta, vulgárne ju verbálne napáda. Ona mu bola vždy verná, nechce viac zotrvať v manželstve. Pre prípad rozvodu manželstva žiadala zveriť ich spoločnú dcéru Y. do jej osobnej starostlivosti s tým, že výživné žiadala určiť podľa majetkových pomerov účastníkov konania. Navrhovateľka uviedla, že približne spolu 4 roky intímne spolu nežijú. V súčasnej dobe k nemu nemá žiaden citový vzťah a odmieta ísť na manželskú a predmanželskú poradňu. Odporca vo zvýšenej miere konzumoval alkoholické nápoje, stalo sa, že sa mal starať o dcéru keď ona bola v práci, avšak volali jej, že leží doma s vybitými zubami, totálne opitý. Sústavne ju klamal a nemohla sa na neho v ničom spoľahnúť. Dcéra za ním chodievala raz za týždeň. Momentálne žije každý u svojich rodičov. V prípade rozvodu manželstva a zverenia maloletej do jej osobnej starostlivosti, by mu nebránila stretávať sa s dcérou. Uviedla, že pracuje ako predavačka vo firme CBA, kde podľa potvrdenia zamestnávateľa dosahuje príjem vo výške cca 350,- Eur netto. Inú vyživovaciu povinnosť

nemá. Odporca uviedol, že v podstate súhlasí s rozvodom manželstva, avšak nemá problém v prípade, že by manželka prehodnotila svoj postoj, sa k nej vrátiť a obnoviť manželské spolunažívanie. Namietal však tvrdenia uvedené v návrhu dôvodiť, že on sa o rodinu riadne stará. Nachystal drevo, je pravdou, že raz si vypil a stalo sa to, čo uviedla, avšak nie je alkoholikom. V súčasnej dobe je po mozgovej príhode, je na liekoch, takže aj z tohto dôvodu on nemôže vo zvýšenej miere konzumovať alkoholické nápoje, resp. ich nemôže požívať vôbec. Inú vyživovaciu povinnosť nemá. Po mozgovej príhode bol na PN dávkach, ktoré poberá vo výške 680,- Eur. Pokiaľ nemal v práci odmeny a 13. plat, dosahoval približne 750,-Eur. Nakoľko platí všetky platby spojené s užívaním a rekonštrukciou rodinného domu, v prípade, ak sa odrátajú všetky tieto jeho náklady, zostane mu podľa vlastného tvrdenia na bežný život 100,- Eur mesačne. Aktuálne ukončil PN, začal znova pracovať. Opatrovník uviedol, že v prípade rozvodu manželov žiada, aby bola maloletá zverená do osobnej starostlivosti matky, ktorá sa o maloletú riadne stará, výšku výživného ponechal na rozhodnutí súdu.

Na zistený skutkový stav súd prvého stupňa aplikoval ustanovenia § 23, § 24, §18, §19 Zákona o rodine, s odkazom na ktoré v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že manželstvo účastníkov je v súčasnej dobe hlboko a vážne narušené. Manželia nežijú v spoločnej domácnosti, matka sa v auguste spolu s dieťaťom odsťahovala k svojim rodičom, už aj pred tým však štyri roky spolu intímne nežili. Navrhovateľka uviedla, že k odporcovi pociťuje odpor a nechce s ním žiť, nevie si predstaviť, že by opätovne žili v spoločnej domácnosti. Odporca súhlasil s rozvodom manželstva. Ďalej v odôvodnení aplikujúc ustanovenia § 62 ods. 1 Zákona o rodine, prvostupňový súd uviedol, že na čas po rozvode zveril maloletú do osobnej starostlivosti matky, ktorá sa o dieťa riadne stará, čo potvrdil aj opatrovník a jej starostlivosť o maloletú nerozporoval ani otec. Pri úprave výživného súd vychádzal z príjmu otca jednak z dávok PN 680,- Eur za čas, kedy bol práceneschopný, avšak aj z príjmu v čase, kedy pracoval. Otec dosahoval príjem v prípade, že riadne vykonával prácu, cez 1000,-Eur mesačne. Výživné, aké určil otcovi považoval za jednoznačne adekvátne k potrebám dieťaťa a k možnostiam otca ako povinného. Súd zároveň upravil otcovi styk s maloletou a to tak, že tento sa môže s maloletou stretávať každú prvú sobotu a nedeľu v mesiaci a každú tretiu sobotu a nedeľu v mesiaci tak, že otec si dieťa prevezme pred bytom matky o 10.00 hod. a vráti o 18.00 hod. a v nedeľu si dieťa prevezme o 11.00 hod. a vráti o 16.00 hod. Súd neupravil zatiaľ styk otca s maloletou na noc, nakoľko matka uviedla, že dieťa u otca spávať nechce. O trovách konania rozhodol súd podľa § 144 O.s.p., v zmysle ktorého účastníci nemajú právo na náhradu trov konania o rozvod alebo neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Rozsudok súdu prvého stupňa v zákonom stanovenej lehote odvolaním napadol odporca, a to v časti, ktorou súd určil jeho vyživovaciu povinnosť k maloletému dieťaťu na čas po rozvode vo výške 140,- eur mesačne, teda čo do výroku III. a žiadal odvolací súd o jeho zmenu, a to tak, že mu určí vyživovaciu povinnosť vo výške 80,- eur mesačne s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku. Dôvodil nesprávnym právnym posúdením veci a tým, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, čím uplatnil dôvody odvolania uvedené v ust. § 205 ods. 2 písm. f) a d) O.s.p. Tvrdil, že súdom určené výživné nezodpovedá jeho reálnym zárobkovým možnostiam, a to z dôvodu, že platí 210,- eur mesačne hypotekárny úver, tiež splátky na motorové vozidlo Kia Sportage vo výške 186,- eur mesačne, inkaso na domácnosť vo výške 63,64 eur mesačne, doplatky na lieky vo výške 25,- eur mesačne a keďže od marca 2014 poberá len nemocenské dávky vo výške cca 680,- eur mesačne, zostáva mu na zabezpečenie jeho potrieb len 100,- eur mesačne. Týmto podľa jeho názoru, pri určenom výživnom v prospech dieťaťa 140,- eur mesačne má dieťa pre svoju potrebu vyššiu sumu, ako zostáva jemu ako otcovi a živiteľovi, čím dosahuje aj vyššiu životnú úroveň ako on, čo je podľa jeho názoru v rozpore s ust. § 62 ods. 2 Zákona o rodine, podľa ktorého sa má dieťa právo podieľať na životnej úrovni rodičov. Súd prvého stupňa neprihliadol na skutočnosť, že dieťaťu sporí 33,- eur mesačne, občas jej kupuje darčeky, na narodeniny jej prispel sumou 50,- eur. Uviedol, že jeho zdravotný stav mu neumožňuje dosiahnuť vyšší príjem a pri takto stanovenom vysokom výživnom by už dieťaťu nemohol darčeky kupovať a tiež by nemohol dieťa brávať občas na výlety. V súčasnosti v dôsledku ochorenia sa podrobuje kúpeľnej liečbe a po nástupe do práce nebude dosahovať predchádzajúce zárobky, a teda jeho príjmu určené výživné nebude zodpovedať. Poukázal tiež na to, že navrhovateľka dobrovoľne opustila spoločnú domácnosť, a pokiaľ by tak nebola urobila, mohla spolu s dieťaťom zdieľať životný štandard vytvorený odporcom v rodinnom dome, kde dieťa malo svoju izbu. Podľa jeho názoru, všetky tieto okolnosti súd pri rozhodovaní do úvahy nevzal. On vzhľadom na svoj zdravotný stav si musí zakupovať lieky, adekvátnu stravu, je predpoklad, že bude musieť častejšie byť práceneschopný, čo

samozrejme bude ovplyvňovať aj výšku jeho prípadného príjmu. I keď pôvodne navrhoval výživné vo výške 50,- eur, po zvážení všetkých dôvodov má za to, že suma 80,- eur by bola objektívne primeraná vzhľadom k veku dieťaťa.

Navrhovateľka vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedla, že rozsudok súdu prvého stupňa považuje za vecne správny v napadnutej časti a žiada ho potvrdiť. Podľa jej názoru je v možnostiach a schopnostiach otca platiť súdom prvého stupňa určené výživné, a to s poukazom jednak na oprávnené potreby dieťaťa, ako aj na to, že jeho príjem je cca 1.000,- eur mesačne a i keď je pravdou, že bol dlhšiu dobu práceneschopný, bol mu priznaný invalidný dôchodok, ktorý poberá, navyše pracuje ako operátor výroby s príjmom nad 1.000,- eur mesačne, ktorú skutočnosť však vo svojom odvolaní neuviedol. Nie je teda pravdou jeho tvrdenie uvedené v odvolaní, že mu na živobytie zostáva suma cca 100,- eur mesačne. Určené výživné považuje za primerané aj vzhľadom na výdavky, ktoré má na zabezpečenie potrieb dieťaťa v súvislosti s jeho vekom, návštevou školy, plaveckého krúžku, hvezdárne, poplatku na angličtinu a divadlo. Dieťa tiež používa okuliare, na ktoré vynaložila 80,- eur, tiež má mesačné výdavky na cestovné do Púchova. Cestovné výdavky má tiež matka, okrem toho platí internet 24,- eur mesačne, kredit pre dieťa na mobil 6,- eur mesačne, svoj paušál na telefón 20,- eur mesačne a prispieva rodičom na domácnosť 50,- eur mesačne. Tiež uviedla, že nemá vedomosť o tom, že by otec dieťaťa šetril tak, ako uvádzal v konaní sumu 33,- eur mesačne. Súdom prvého stupňa stanovená výška výživného je potrebná aj vzhľadom na jej príjem v priemere cca 400,- eur mesačne na stravovanie dieťaťa, ošatenie, obuv, školské potreby, a to aj vzhľadom k tomu, že dieťa rastie a má zvýšené výdavky na zabezpečenie týchto základných potrieb.

Kolízny opatrovník vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu žiadal rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako v plnom rozsahu vecne správny potvrdiť. Uviedol, že dieťa je žiačkou 4. ročníka ZŠ, s čím sú spojené zvýšené náklady v súvislosti s dochádzkou do školy, zakupovaním školských a učebných potrieb, ďalej má matka náklady na zabezpečenie ďalších výdavkov ako hygienické potreby, bežné výdavky na stravovanie, oblečenie, lekársku starostlivosť. Dieťa navštevuje výtvarný krúžok, je nadané, tvorivé a veľmi rado by navštevovalo aj iné záujmové krúžky.

Krajský súd v Trenčíne preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 214 ods. 2 O.s.p. a za použitia § 212 ods. 2 písm. a) O.s.p. dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, ktorou súd rozhodol o určení vyživovacej povinnosti k mal. dieťaťu na čas po rozvoze, je potrebné za použitia § 219, ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdiť. Rozsudok prvostupňového súdu vo zvyšných častiach nepreskúmal, keďže vo vzťahu k nim rozhodnutie súdu odvolaním napadnuté nebolo, teda vo vzťahu k nim nenastal suspenzívny účinok odvolania (§ 206 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno v zmysle ust. § 205 ods. 2 O.s.p. odôvodniť len okolnosťami uvedenými pod písmenami a) - f) citovaného zákonného ustanovenia. Odporca vo svojom odvolaní uplatňoval vychádzajúc z jeho obsahu, dôvody na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p. (súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam), a f) (rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci).

Podstata odvolacieho dôvodu vyplývajúceho z ust. § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p. (súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) spočíva v nesprávnom postupe súdu prvého stupňa pri hodnotení výsledkov dokazovania dôsledkom čoho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, alebo vyplývajú z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkov logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

Za dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. sa podľa súdnej praxe považuje nesprávne právne posúdenie vecí, ktorým je mylná aplikácia a výklad právnej normy na zistený skutkový stav alebo použitie právnej normy, ktorú na skutkový stav vôbec nemožno použiť.

Podrobným a dôsledným preskúmaním vecí, odvolací súd dospel k záveru o nedôvodnosti podaného odvolania.

Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu potrebnom pre zistenie skutkového stavu a vychádzajúc zo správnych skutkových zistení vec aj následne správne právne posúdil.

K dôvodom odvolania odporcu považuje odvolací súd za potrebné uviesť nasledovné:

Ako už bolo vyššie uvedené, predmetom preskúmania odvolacím súdom, bolo rozhodnutie súdu prvého stupňa v časti určenia vyživovacej povinnosti k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, ktoré konanie je konaním spojeným s konaním o rozvod manželstva, ako tomu bolo aj v danej veci (§ 113 ods. 1 O.s.p.).

Rozsudkom súdu prvého stupňa v častiach, ktorými bolo rozhodnuté o rozvode manželstva účastníkov, zverení dieťaťa na čas po rozvode do osobnej starostlivosti matky a úpravou styku, sa odvolací súd nezaoberal, pretože odvolaním podaným odporcom napadnuté neboli, v dôsledku čoho v týchto častiach rozsudok súdu prvého stupňa nadobudol právoplatnosť.

Súd prvého stupňa na čas po rozvode, vychádzajúc z výsledkov vykonaného dokazovania, určil vyživovacu povinnosť odporcovi ako otcovi vo výške 140,- eur mesačne, ktorú výšku odporca odvolaním namietal tvrdiac, že súd prvého stupňa nezohľadnil výdavky odporcu, v dôsledku čoho bude životná úroveň dieťaťa nepomerne vyššia, ako samotného odporcu.

V zmysle čl. 41 Ústavy SR, je vymedzený rámec ústavnej starostlivosti ochrany manželstva, rodiny a rodičovstva, kde okrem iného, je Ústavou zaručené právo detí, na rodičovskú výchovu a starostlivosť a zároveň právo rodičov, na starostlivosť o deti a ich výchovu. Zákon o rodine, je jeden z rozhodujúcich zákonov, ktorým sa čl. 41 vykonáva. Výživné je v zmysle Zákona o rodine, právnym nárokom dieťaťa. Právo dieťaťa na výživné, je ovplyvňované právnymi skutočnosťami, ktoré vedú k vzniku, k zmene a zániku práva, na výživné. Do celého tohto procesu, vstupujú za určitých okolností, nielen povinné a oprávnené osoby, ale aj štátne orgány a to predovšetkým súdy, ktorých jednou zo základných úloh je dbať o zabezpečenie práv a právom chránených záujmov detí.

Rodičovské práva a povinnosti majú rodičia vo vzťahu k maloletému dieťaťu a vznikajú priamo zo zákona narodením dieťaťa. Tieto majú v rovnakom rozsahu, pričom je irelevantné, či sú rodičia dieťaťa manželmi, alebo nie. Súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj maloletého dieťaťa, zastupovanie maloletého dieťaťa a správa majetku maloletého dieťaťa (§ 28 ods. 1 písm. a/, b/, c/ zák. č. 36/2005 Z.z. v platnom znení ďalej "Zákon o rodine"). Rodičovské práva a povinnosti majú teda obaja rodičia a pri ich výkone, sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa (§ 28 ods. 2 Zákona o rodine).

Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom, je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia, prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa sa má právo podieľať na životnej úrovni rodičov (§ 62 ods. 1, 2 Zákona o rodine). Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa stará. Výživné má prednosť, pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča, súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť (§ 62 ods. 4, 5 Zákona o rodine). Pri určení výživného, prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného.

Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný, vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine).

Ako vyplýva z citovaných zákonných ustanovení, každý z rodičov je povinný vyživovať svoje dieťa. Vyživovacia povinnosť má ale niekoľko foriem. Môže byť plnená osobnou starostlivosťou, alebo tiež poskytovaním vecných plnení, napríklad zakupovaním stravy, nákupom ošatenia, zabezpečením zdravotnej starostlivosti a podobne. Základnou podmienkou správneho určenia vyživovacej povinnosti rodiča k dieťaťu, je vyhodnotenie nákladov na pokrytie odôvodnených potrieb dieťa. Náklady na dieťa predstavujú všetky náklady, potrebné na uspokojenie jeho potrieb. Medzi tie základné patrí bývanie, stravovanie, ošatenie, hygienické potreby a drogeria, zdravotná starostlivosť, školské potreby a náklady súvisiace s plnením školskej dochádzky, preprava dieťaťa, poplatky za záujmovú činnosť, prípadne primerané náklady na mobilný telefón. Iba základné bežné potreby dieťaťa pokrýva vyživovacia povinnosť rodičov len v tom prípade, ak sú možnosti a schopnosti rodičov slabé, alebo objektívne obmedzené a nedovoľujú poskytnúť dieťaťu viac. Preto až v prípade, ak to životná úroveň rodičov dovoľuje, je možné zohľadniť tiež náklady na voľno časové aktivity, výlety, záľuby, záujmové činnosti tak, aby sa dieťa podieľalo na výhodách vyššej životnej úrovne rodičov. Pre určenie výšky vyživovacej povinnosti je tak smerodajná životná úroveň každého z rodičov, pretože platí prvoradá premisa, že právom dieťaťa je podieľať sa na životnej úrovni každého svojho rodiča. Jednoznačne tak životnú úroveň dieťaťa, pozitívne ovplyvňuje majetkovo lepšie zabezpečený rodič. Miera životnej úrovne rodiča je objektívne zistiteľná rôznymi dôkazmi. Môže ju preukazovať napríklad výška mesačných nákladov rodiča a to v súhrne, ale aj v jednotlivých položkách. Smerodajnou môže byť výška tých položiek, ktoré nie sú pre život nevyhnutné, a ktoré signalizujú prebytok finančných prostriedkov (vysoké účty za mobilné telefóny, dovolenky, poisťky, sporenia, úvery, motorové vozidlo na ktorom rodič jazdí, náklady naň a podobne). Vodiacom zásadou na strane povinného je miera jeho schopností, možností a majetkových pomerov. Pokiaľ je životná úroveň rodiča nízka a nemá možnosť ju zvyšovať, je nevyhnutné obmedziť nároky dieťaťa a prispôbiť ich takejto životnej úrovni. Rozdielnosť životnej úrovne oboch rodičov sa premieta do výšky vyživovacej povinnosti toho z nich, s ktorým dieťa nežije v spoločnej domácnosti. Za schopnosti každého rodiča treba považovať jeho reálny zárobok, ktorý dosahuje v čase vyhlásenia rozhodnutia. Práve životná úroveň povinného rodiča je najlepším ukazovateľom toho, aké schopnosti, možnosti a majetkové pomery na jeho strane existujú. Jedným z rozhodujúcich faktorov pri určení jej výšky, je zistenie mesačných nákladov povinného rodiča. Často krát totiž ochota rodiča plniť určitú výšku výživného na svoje dieťa nedosahuje ani jeho mesačné náklady na mobilný telefón, či osobné motorové vozidlo. Cieľom ust. § 62, ods. 5 Zák. o rodine je zvyšovať plynule mieru rodičovskej zodpovednosti tým, že potreby rodiča môžu byť uspokojené až následne, keď si rodič zodpovedajúcim spôsobom splní svoju vyživovaciu povinnosť. Každý rodič má povinnosť v prvom rade zabezpečiť výživu svojho dieťaťa a až následne má právo využiť zostávajúce finančné prostriedky na uspokojovanie svojich vlastných potrieb, pričom zákon nerozlišuje, či ide o nevyhnutné životné potreby rodiča, alebo potreby iné.

Odvolací súd preskúmal výšku súdom prvého stupňa určenej vyživovacej povinnosti z hľadiska vyššie uvedených určujúcich zákonných kritérií a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti, ktorou určil výšku vyživovacej povinnosti odporcu ako povinného rodiča, je potrebné ako vecne správny potvrdiť. Určené výživné zodpovedá veku a odôvodneným potrebám mal. dieťaťa, ako aj osobným, majetkovým a zárobkovým pomerom oboch rodičov a zohľadňuje zodpovedajúcou mierou tiež právo dieťaťa podieľať sa na životnej úrovni povinného rodiča. Dieťa je vo veku necelých 10 rokov, navštevuje základnú školu. Matka má náklady nielen na zabezpečenie jeho pravidelných základných odôvodnených potrieb, ako sú strava, bývanie, oblečenie, hygienické potreby, školské potreby, cestovné tiež jednorazové náklady na zabezpečenie okuliarov (cca 80,- Eur), náklady na záujmovú činnosť dieťaťa (plavecký krúžok, anglický jazyk, divadlo, hvezdáreň). Jej príjem v priemere mesačne cca 351,12 Eur je neporovnateľne nižší, ako len výška nemocenských dávok odporcu ako druhého povinného rodiča, nehovoriac o jeho dosahovanom príjme, z čoho vyplýva, že plnenie vyživovacej povinnosti matky formou výkonu osobnej starostlivosti o dieťa, musí byť kompenzované zo strany odporcu finančným plnením zodpovedajúcim výške jeho dosahovanej životnej úrovne, na ktorej má dieťa zákonné právo sa podieľať. Je pravdou, že otec bol od 23. 3. 2014 niekoľko mesiacov práceneschopným (aktuálne už pracuje). Výška nemocenských dávok počas jeho PN dosahovala mesačne v priemere výšku 664,43 Eur, (pred PN jeho príjem bol cca 1.100,- Eur mesačne), ktorá

nepochybne vedie k záveru o jeho spôsobilosti plniť si vyživovaciu povinnosť k dieťaťu v určenej mu výške, ktorá je z hľadiska zákona pohľadávkou prioritnou a akékoľvek ďalšie výdavky povinného rodiča majú miesto až potom, ako táto bude v zodpovedajúcej miere uspokojená. Nedôvodne odporca poukazuje na svoje výdavky na hypotekárny úver vo výške 210,- Eur mesačne a splátky kúpnej ceny na osobné motorové vozidlo Kia Sportage vo výške 186,- Eur mesačne, v súvislosti s ktorými má zato, že jeho životná úroveň po ich zaplatení a úhrade výživného je nižšia, ako životná úroveň vyživovaného dieťaťa. Práve ním uvádzané splátky svedčia o tom, akú faktickú životnú úroveň ako povinný rodič dosahuje a skutočnosť, že výška mu určenej vyživovacej povinnosti nedosahuje ani výšku splátky na osobné motorové vozidlo nasvedčuje záveru, že jeho priority nie sú súladné so zákonom, z hľadiska práv vyživovaného dieťaťa. Ako nespôsobilé privodiť iné rozhodnutie vo veci v kontexte s vyššie uvedeným sú teda jeho tvrdenia, že po odpočítaní nákladov mu zostane na jeho potreby len suma cca 100,- Eur (čo navyše nezodpovedá realite, pretože aktuálne opätovne pracuje), pretože jeho zákonnou povinnosťou z hľadiska primeranosti svojho finančného zaťaženia je nastaviť si toto tak, aby prednostne zabezpečil svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť a až prostriedky ktoré mu následne zostanú, môže rozvrhnúť podľa priority na svoje ďalšie výdavky. Bez právneho významu je jeho tvrdenie o tom, že dieťaťu sporí mesačne cca 33,- Eur, pretože jednak tieto prostriedky nie sú zo strany dieťaťa nárokovateľné a jednak určené výživné z hľadiska svojho účelu zabezpečuje pokrytie pravidelných mesačných nákladov na dieťa, ktorú funkciu neplnia úspory (a to aj pre prípad, že by ich odporca dobrovoľne skutočne tvoril). Je potrebné si uvedomiť, že rozvodom manželstva sa nič nezmenilo na existencii rodičovských práv a povinností odporcu, takže tiež občasné kupovanie darčiekov, či jednorazový finančný príspevok pri príležitosti sviatkov dieťaťa a pod. nie sú v praxi u rodičov ničím výnimočným, tak ako aj vzájomné citové väzby medzi rodičmi a deťmi, hodnota ktorých nie je určite finančne merateľná.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu v napadnutej časti, ako vecne správny za použitia § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté za použitia § 144 veta prvá O.s.p. v spojitosti s § 224 ods. 1 O.s.p. tak, že účastníci nemajú právo na ich náhradu.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné .